

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudců Mgr. Miroslava Makajeva a Mgr. Lenky Oulíkové ve věci

žalobce: **B. Q. M.**, nar. X,
bytem X,
zastoupen advokátem Mgr. Štěpánem Svátkem,
sídlem Na Pankráci 45, Praha,

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra**,
sídlem Nad Štolou 936, Praha,

o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného,

takto:

- I. Žalovanému se ukládá, aby do třiceti dnů od právní moci tohoto rozsudku rozhodl o žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty v řízení vedeném pod sp. zn. OAM-63775/ZM-2021.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 8 800 Kč, a to do třiceti dnů od právní moci rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Štěpána Svátka, advokáta.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu druhého zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá ochrany proti nečinnosti žalovaného, kterou spatřuje v tom, že žalovaný nevydal rozhodnutí ve věci povolení k dlouhodobému pobytu žalobce za účelem zaměstnání, a to přes opatření proti nečinnosti, kterým nadřízený správní orgán (Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců, dále jen „Komise“) dne 20. 1. 2022 uložil žalovanému vydat rozhodnutí (případně pokyn k udělení dlouhodobého víza) ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě šedesáti dní od doručení vyjádření finančního úřadu. Z těchto důvodů navrhl, aby soud žalovanému uložil vydat rozhodnutí ve věci jeho žádosti o vydání zaměstnanecké karty a stanovil mu k tomu přiměřenou lhůtu.
2. Žalovaný ve svém vyjádření uvedl, že v případě žalobce není nečinný. Dne 8. 2. 2022 vyzval žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí. Dne 16. 2. 2022 požádal žalobce o změnu obsahu žádosti. Dne 2. 5. 2022 žalovaný této žádosti nevyhověl a dne 5. 5. 2022 mu znovu zaslal výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí.
3. Žalobce podal k vyjádření žalovaného repliku, ve které uvedl, že žalovaný nijak nevysvětlil, proč úkony, na které poukazuje, neučinil v průběhu zákonné lhůty pro vydání rozhodnutí.
4. Ze správního spisu soud zjistil, že dne 19. 7. 2021 žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty. Dne 22. 12. 2021 požádal žalobce Komisi o vydání opatření proti nečinnosti. Dne 20. 1. 2022 vydala Komise opatření proti nečinnosti, ve kterém žalovanému uložila vydat rozhodnutí (případně vydat pokyn k udělení dlouhodobého víza) ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty ve lhůtě šedesáti dnů od doručení zprávy finančního úřadu. Dne 21. 1. 2022 bylo žalovanému doručeno vyjádření finančního úřadu, podle kterého má společnost DP WORK s. r. o. (zamýšlený zaměstnavatel žalobce) ke dni 19. 1. 2022 evidován nedoplatek na dani. Dne 8. 2. 2022 vyzval žalovaný žalobce k seznámení se s podklady rozhodnutí. Dne 16. 2. 2022 požádal žalobce o změnu obsahu žádosti. Dne 2. 5. 2022 žalovaný této žádosti nevyhověl a dne 5. 5. 2022 mu znovu zaslal výzvu k seznámení se s podklady rozhodnutí. Ke dni rozhodnutí soudu žalovaný ve věci žalobce nerozhodl.
5. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování soudu (§ 81 odst. 1 s. ř. s.). Ve věci rozhodl bez jednání, jelikož účastníci s tímto postupem výslovně souhlasili.
6. Podle § 79 odst. 1 s. ř. s. ten, kdo bezvysledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení.
7. Podle § 169t odst. 6 písm. c) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) o žádosti ministerstvo rozhodne ve lhůtě do 60 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty; ve lhůtě 90 dnů ode dne podání žádosti o vydání zaměstnanecké karty ve zvlášť složitých případech, nebo pokud ministerstvo požádalo o vydání závazného stanoviska Úřad práce České republiky.

8. V projednávané věci má soud za nepochybné, že žalovaný ve lhůtách stanovených v § 169t odst. 6 písm. c) zákona o pobytu cizinců nerozhodl. Stejně tak je nepochybné, že žalovaný nerozhodl ani ve lhůtě poskytnuté mu Komisí. Úkony, na něž žalovaný poukazuje (žádost žalobce o změnu obsahu žádosti podle § 41 odst. 8 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodnutí o ní a výzva k seznámení se s podklady rozhodnutí), nemění nic na tom, že zákonná lhůta pro vydání rozhodnutí uplynula nejpozději v říjnu 2021 – tedy cca 4 měsíce před podáním žádosti žalobce o změnu obsahu žádosti. Z toho důvodu nemají tato žádost ani následné rozhodnutí žalovaného o ní žádný vliv na závěr soudu, že k nečinnosti na straně žalovaného skutečně došlo, což ostatně potvrdila ve svém opatření i Komise.
9. Soud tedy shrnuje, že žalovaný nevydal rozhodnutí v zákonné (či alespoň v Komisi poskytnuté) lhůtě, je proto ve věci nečinný a žaloba je podána důvodně. Pro úplnost soud dodává, že pro posouzení důvodnosti žaloby není v zásadě podstatné, z jakého důvodu žalovaný nerozhodl ve lhůtě stanovené mu opatřením proti nečinnosti. Tato lhůta je pouze jakousi „poslední šancí“, kterou se do té doby nečinný správní orgán může vyhnout soudnímu řízení. Pokud v této lhůtě nerozhodne, nemají důvody, pro které nerozhodl, zpravidla vliv na závěr soudu o jeho nečinnosti, jelikož k té došlo již předtím, než bylo opatření proti nečinnosti vůbec vydáno (vliv by mohlo mít snad jen zřejmé obstrukční jednání účastníka). Navíc soud poznamenává, že ode dne žádosti žalobce o změnu obsahu žádosti uplynuly již více než tři měsíce, a není tedy žádný důvod, proč by žalovaný nemohl přes tuto dílčí procesní komplikaci rozhodnout ve věci samé.
10. Z výše uvedených důvodů postupoval soud podle § 81 odst. 2 s. ř. s. a žalovanému uložil rozhodnout ve věci žádosti žalobce o vydání zaměstnanecké karty. K tomu soud stanovil žalovanému lhůtu 30 dnů, která odpovídá obecné lhůtě dle § 71 správního řádu, která je podle názoru soudu pro rozhodnutí v projednávané věci dostatečná, jelikož ze správního spisu a z vyjádření žalovaného je zřejmé, že řízení se nachází v konečné fázi (žalobce již byl vyzván k seznámení se s podklady rozhodnutí). Soud připomíná, že do třicetidenní lhůty stanovené soudem k vydání rozhodnutí lze započítat pouze ty dny, kdy je procesní aktivita vyžadována od žalovaného, resp. zastupitelského úřadu. Do běhu této lhůty se nezapočítávají období, kdy musí žalovaný vyčkávat na činnost žadatele. Proto není možné do lhůty započítat následující dobu: přiměřenou dobu, kterou žalovaný stanoví s ohledem na zařízení nutných podkladů pro dostavení se k vyznačení víza za účelem převzetí (doklad o cestovním zdravotním pojištění ve smyslu § 180j zákona o pobytu cizinců), dobu ode dne vyznačení víza do dne, kdy se žadatel dostaví k žalovanému za účelem pořízení biometrických údajů potřebných k vyhotovení průkazu, a rovněž dobu ode dne, kdy žalovaný žadatele vyzve k převzetí průkazu, do dne, kdy se žadatel skutečně dostaví k jeho převzetí (viz bod 62 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 11. 2021, č. j. 1 Azs 221/2021-32).
11. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, právo na náhradu nákladů řízení proto nemá. Úspěšnému žalobci soud přiznal náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 800 Kč. Tato částka sestává z odměny advokáta za dva úkony právní služby po 3 100 Kč [sepis žaloby a sepis repliky podle § 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“)], ze dvou paušálních částek jako náhrady hotových výdajů po 300 Kč podle § 13 odst. 4 advokátního tarifu a ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč

za žalobu. Náhradu za úkon právní služby spočívající v převzetí a přípravě zastoupení advokátem [§ 11 odst. 1 písm. a) advokátního tarifu] soud žalobci nepřiznal, neboť z obsahu správního spisu vyplývá, že týž zástupce zastupoval žalobce již v průběhu správního řízení, a byl tedy s věcí seznámen před podáním žaloby. V řízení před krajským soudem tak nepřebíral novou věc, která by vyžadovala jeho přípravu (srov. např. rozsudek NSS ze dne 5. 1. 2017, č. j. 1 Azs 334/2016-29, bod 28) Náhradu nákladů řízení v celkové výši 8 800 Kč je žalovaný povinen uhradit podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, ve znění pozdějších předpisů, užitého na základě § 64 s. ř. s., k rukám zástupce žalobce, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozsudku (§ 54 odst. 7 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 7. června 2022

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu